

10de Kapitel.

Om Tilfidesættelse af militære Pligter i Almindelighed eller i visse Forhold.

Til § 156.

Denne Paragraf vil særdeles hyppig kunne komme til Anvendelse, da en stor Mængde mindre Tjenesteovertrædelser af forskjellig Art vil gaa ind derunder. Straffen maa i Almindelighed være Fængsel, og kun for visse skærpene Omstændigheder maa Krigsretten have Magt til at kunne vælge en alvorligere Straf.

Paragrafen vil medføre, at der i Lovforslaget ikke lettelig vil sættes Bestemmelse for noget mod Tjenestereglerne stridende strafbart Forhold; thi hvis det ikke falder ind under nogen enkelt af de særlige Straffebestemmelser, vil den her givne almindelige Regel blive anvendt derpaa.

Til § 157.

Ogsaa hvis Gjerningen sker af Stjødeshed, maa andre Bestemmelser kunne lede til større Straf, jfr. den almindelige Straffelov § 143. Et Tilfælde af forsætlig Brøde omtales i § 74, og hvis et Bedrageri bliver fuldbyrdet, er Bedrageristrafpen ikke udelukket.

Til § 158.

Jfr. den almindelige Straffelov § 139.

Til § 159.

Gjerningen kan gaa ind under mange forskellige andre Bestemmelser, saasom under § 111 eller § 135 eller den almindelige Straffelov § 52, jfr. § 124. Tilføjtes intet Udtryk, vil den bestaa i en ubespjættet Indblanding i Andres Befalingsret, og da vil denne Paragraf blive at anvende.

Til § 160.

Grundlovens § 94 har erkendt, at Foreninger og Forsamlinger, som ellers kunne være lovlige, ikke ubetinget kunne tillades Krigerne. Dette følger af Krigsmagten's Niemed som Middel for den udøvende Magt og af den Fare, der kan opstaa, naar det uden Indskrænkning tillades den væbnede Magt at raadslaa om politiske Sager eller deres Tjenesteanliggender. Da det imidlertid neppe ved noget almindeligt KjenDEMærke kan bestemmes, naar Skade kan befrygtes, har man anseet det rigtigst at holde sig til den Regel, som nu i Almindelighed følges, at der til Militærens indbyrdes Foreninger eller Forsamlinger af det nævnte Slags skal have Foresattes Tilladelse. Dette kan derimod ikke forudres med Hensyn til Militærens Deltagelse i andre Medborgeres Foreninger og Forsamlinger, om

disse endog ere af politisk Natur; men man formener, at den Foresatte i saa Tilfælde maa paa sit Ansvar kunne forbyde sine Undergivne Deltagelsen. Saa høiere Foresatte maa naturligvis kunne klages over saadant Forbud eller gjøres Ansøgning derimod.

Til § 161.

Da Krigerne færdes meget med Vaaben, er der Grund til at paalægge dem et eget Ansvar for Uforsigtighed med dem, uden at man dog kan gaa saa vidt som Kr. Art. Br. af 1683 § 127. Jfr. den almindelige Straffelov § 198. Om forsætlig Misbrug af Vaaben se § 52 Nr. 5.

Til § 162.

Denne Forbrydelse, som, medens Krigsmagten bestod af hvervede Folk, forekom meget hyppig og medførte strenge Straffe, er der nu ingen synderlig Anledning til at begaa, og den er heller ikke farlig, da man ikke vil betragte den ulovlige Kontrakt som bindende. Straffen behøver derfor heller ikke at være betydelig.

Til § 163.

Paa Grund af den store Vigtighed, som det har, at der i dette Forhold vises Upartiskhed, kan Straffen neppe være mindre end foreslaaet. I Almindelighed vil Forbrydelsen komme ind under den almindelige Straffelov § 118.

Til § 164.

I dette Forhold er der Anledning til at vise større Strenghed imod Officerer end imod ringere Militære.

Til § 165.

Er overensstemmende med Grundlovsindtægten i § 126.

Til §§ 166 og 167.

§ 166 er overensstemmende med Parolbefaling af 17de Oktober 1836 § 5, jfr. Kr. Art. Br. af 1756 § 625. Den angaar kun Skildvagten og ei det øvrige Vagtmandskab, som ikke er paa Post. § 167 har derimod Hensyn til den hele Bedækningsafdeling, da denne i det Hele maa betragtes som en vedvarende Vagt for Godset. Det er denne Forskiel, der har medført, at Bestemmelserne ere givne i 2 Paragrafer.

Mod at Tyverier, der, fordi de indeholde Brud paa militære Tjenesteplichter, betragtes som grove Tyverier, kunne affones med militære Straffe, for saa vidt disse ere tilstrækkelige, synes Intet at kunne erindres, og der vil derved blandt Andet vindes det, at Straf for slige Tyverier under formildende Omstændigheder vil kunne udstaaes ombord; jfr. §§ 45 Nr. 6 og 21 Slutning.